

ANN. CHR.
985.
a Annal.
Vestfal. lib.
2. p. 215. &
seq.

ductorium dictum, aliaque scripsisse fertur. His addendus Werinbrandus^a Werthi-
nensis abbas, qui confirmationem omnium sui monasterii bonorum, & liberam eli-
gendi abbatis facultatem ab Ottone tertio impetravit: cujus rei diploma datum est
Coloniæ hoc anno VI. idus Augusti. Idem post annos novem ab eodem imperatore
obtinuit, ut nullus in eodem loco advocatus institueretur, nisi quem abbas elegisset.

ANN. CHR.
986.
LXXV.
Lotharii re-
gis obitus.
b Aimoin.
lib. de mirac.
s. Bened. c. 1.

ANnus insequens octogesima-sexus toti Galliæ luctum attulit, ob mortem Lo-
tharii regis, qui VI. nonas Martias ejus anni cæleste regnum, uti Aimoinus^b
existimat, pro terreno commutavit. Hunc diem notat Hemma seu Emma regina,
ejus conjux, in epistola ad Adelaïdem imperatricem, matrem suam; quæ epistola
LXXV. exstat inter Gerbertinas. *Elapsa sunt, inquit, tempora mearum deliciarum,
tempora decoris mei, ô mi domina, & ô dulcis mater, dum is, quo florente florebam,
quo regnante regnabam, conjugem in perpetuum viduam fecit. O amara dies VI. nona-
rum Martiarum, quæ mihi virum eripuit, quæ me in has miseras precipitavit!* Eandem
diem assignat kalendarium libello precum ipsius Hemmæ reginæ, qui Remis in bi-
bliotheca Remigiana servatur, præfixum, in quo ad sextum nonas Martias hoc
distichon legitur:

*His nonis rex magnificus, princepsque benignus
Domnus Lotharius sæclo migravit ab isto.*

In illo libello passim depicta cernitur Hemma regina initio psalmorum: sed præ ce-
teris insignior est pictura ad psalmum LXXVI. ubi Christus in nube depictus est, am-
bas manus protendens, unam, nempe dextram, super duos reges Lotharium & Lu-
dovicum sibi invicem manum constringentes, gestantesque coronas in circulum de-
finentes; sinistram vero super reginam manu tenentem parvulum tonsura & rubea
veste insignitum, cujus manum ipsa ad Christum erigit. Hic parvulus haud dubie
est Otto filius Lotharii regis, de quo in prædicti libelli precum kalendario hæc aureis
litteris scripta leguntur: *Idus Novembris obiit Otto, filius Lotharii regis Francorum.* In
codice Odalrici præpositi Remensis post medium sæculum XI. habetur necrologium
Remensis ecclesiæ, in quo signantius iisdem idibus Novembris notatur *Otto puer &
canonicus, filius Lotharii regis.* Hinc est quod tonsura insignitus est, sed tamen ru-
bea veste indutus, forte ob regiam ipsius prosapiam. Sed hæc omnia melius tabella
in folio sequenti posita repræsentabit.

Sepultus est Lotharius e regione patris Remis in basilica Remigiana, cum prolixo
epitaphio, quod alii retulere. Aliud brevius habet Gerbertus post epistolam LXXV.
in quo *Cæsar Lotharius* vocatur, satiusque cæsaribus, & secunda die Martii obiisse
dicitur. Certe *Augustus* non raro dictus est Lotharius in suis diplomatibus, ma-
xime postquam filius ejus consors regni factus est. quod ante septem annos con-
tigisse superius vidimus. Unde in quodam fragmento historico de regibus Franco-
rum, Ludovicus annis novem regnavisse dicitur, qui anno ab obitu patris secundo
extinctus est.

LXXVI.
Gerbertus
Lotharii exse-
quiis interest.

Non ante mortem Lotharii restitutus est in libertatem Godefridus comes Virdu-
nensis, Adalberonis Remorum archiepiscopi frater, uti nos docet Gerberti epistola
LXXII. ad Stephanum diaconum, data VI. nonas Martias, nimirum ipso die, quo
Lotharius decessit, cujus exsequiis Gerbertus ipse interfuit. Sic enim ille ad Ste-
phanum. *Exsequiis domini Lotharii regis occupati, multa tibi quarenti pauca rescripsi-
mus. Lotharienses, dudum capti, omnes elapsi sunt, præter comitem Godefridum, de quo
in brevi meliora sperantur.* tum petit, ut libros industria Stephani sibi rescriptos re-
mittat. Hinc apparet, Gerbertum Lothario ante ejus obitum adhæsisse. Idem vi-
detur dicendum de Adalberone Remorum archiepiscopo, a quo forte ob id abalie-
natus erat tantisper imperatricis animus, cujus benevolentiam sibi redditam fuisse
ait^c VI. nonas Martias, qua die gloriosissimus rex Lotharius, Francorum clarissimum
sidus, mundo subtractus est. Idem fratrem suum Godefridum XVI. kal. Junii de inferni
tenebris, id est de custodia Ottonis & Heriberti comitum, liberatum fuisse alibi^d
testatur, at conditionibus iniquis, nempe villis episcopi Viridunensis pro sua redem-
tione datis, quas Adalberoni episcopo restitui petit. Attamen civitas Viridunen-
sium^e sine cæde & sanguine, sine obsidibus, sine pecuniis in integrum restituta fuit.
Interim Hemma regina filium suum Ludovicum regem sibi infensum^f queritur, ob
idque

Multa scribit
de rebus publi-
cis.
c Gerbert. ep.
72.
d id. ep. 103.

e ep. 100.
f id. ep. 97.

idque Adelaïdis imperatricis opem implorat, Ottonem & Heribertum comites potentissimos sibi consiliis adfuturos promittens. Hi sunt Otto Burgundiæ, & Heribertus Trecentum an Viromandensium comites, penes quos summa tunc potestas erat. Addit in eadem epistola, quam Gerbertus ejus nomine scripsit, nefandissima in Laudunensem confingi episcopum, scilicet Adalberonem, alio nomine Ascelinum, in cujus persona sequentem ^a ad episcopos epistolam idem Gerbertus scribit, in qua se episcopali officio exclusum ob conficta crimina expostulat. Id actum factione Caroli Lotharii fratris, qui regnum, aut regni portionem invadere studebat. Laudunensi episcopo favebant ^b Otto & Heribertus. Varii tunc pro pace habiti conventus: unus ^c iv. kalend. Aprilis apud Compendiacum palatium, cui domina dux Bea-

^a ep. 98.

^b ep. 94.

^c ep. 101.